

man sidste Gang gjorde Forsøg paa at faae adskillige Reglementer fastsatte ved Finantsloven, som dog ikke indeholdt saa betydelige Endringer i det Bestaaende som det nærværende Reglement, saa mislykkedes dette Forsøg, idet Folkethingets Udvalg i denne Sag androg paa, at saadanne Reglementer maatte gjøres til Gjenstand for særegne Lovbestemmelser, da det vilde være uoverkommeligt under Finantsfagen at behandle dem, som de burde behandles. Jeg opnaaede at faae et Par mindre betydelige Reglementer stadfæstede ved Finantsloven, fordi de ikke vare af større Omfang, end at de kunde behandles med det samme; men jeg maa som sagt, ogsaa betragte det, som Noget jeg opnaaede, skjøndt jeg meget godt veed, at man ikke fandt det rigtigt. Det blev saaledes vedtaget af Folkethinget, og skjøndt den Behandling af Finantsfagen, som i Landssthinget sidste Gang, paa Grund af Omstændighederne, kunde gives den, ikke var saa udsærlig, at jeg troer, at Alt, hvad der blev vedtaget, ogsaa kunde siges at være vedtaget af Thinget, af Hensyn til de Motiver, som vare anførte i Folkethinget, saa er det dog vist, at Landssthinget ogsaa dengang bifaldt at stryge, hvad der var foreslaaet af Regjeringen i saa Henseende. Jeg kan nu ikke negte, at jeg saameget mere er tilbøjelig til at tage Hensyn til den Skjæbne, der vedsøres Finantsloven den Gang, som jeg maa erkjende, at naar Finantsloven skal nogensinde naae at være vedtaget eller forkastet, inden Udlobet af 2 Maaneder, saa er det nødvendigt at udelukke derfra Alt, hvad der kan gjøres til Gjenstand for særlige Love, saa at Finantsloven virkelig i Gjærningen kun bliver, i store Træk en Indtægts- og Udgifts-Bevilling. Men hvorledes det end er, saa troer jeg ikke, at den Mening, der saaledes gjorde sig gjældende ved Finantsfagens Behandling sidste Gang, er saa ubegrundet, at man ikke ogsaa skulde kunne vente, at den samme Mening vilde gjøre sig gjældende denne Gang. Naar man altsaa nu følger de ærede Herrer Forslagsstillere og stryger Bestemmelsen om Regjeringens Detailfordeling i denne Lov, og den saa ogsaa senere stryges i Finantsloven, saa veed jeg virkelig ikke, hvorledes Regjeringen skal bære sig ad; jeg troer da, at det vil paa det Nærmeste

blive saaledes som den høitærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) yttrede, at han ikke kunde være utilbøjelig til, at det Hele lægges i Finantsministerens Haand. Det troer jeg rigtignok ogsaa maatte see; thi man vilde i saa Fald ikke kunne gjøre Andet end votere Regjeringen en rund Sum en bloc, til dermed at bestride Soldvæsenets Udgifter. Men dette vilde dog vist ikke være hensigtsmæssigt, og naar de ærede Forslagsstillere vilde sige mig, at dette heller ikke er deres Mening, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg troer, at i alt Fald vilde dette vist være det Resultat, man vilde komme til for næste Finantsaar; thi det har været, og vil fremdeles være umuligt for Finantsministeren detailleret at opstille, hvorledes den Lønningslov, som nu er paatænkt som Normalreglement for Fremtiden, i alle sine Details, skulde anvendes paa de nærværende Embedsmænd. Det er umuligt, uden at de Afgangslister, som foreløbig ere affattede, maatte forelægges og altsaa Legislaturen indvies i al denne Detail og tage Bestemmelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at den og den Inspecteur eller den og den Casferer eller den og den Underbetjent bliver her og der; om der skal være saa og saamange Underbetjente, om hvorledes det personlige Tillæg stiller sig o. s. v. Det er, efter min bedste Mening umuligt, at see dette gennemført, fremsat i hele sin Detail i Finantsloven, og jeg troer, der er anført yderligere Grunde derfor i Anmærkningerne til Finantsforslaget, som nu er forelagt. Næste Aar, naar den nærværende Lønningslov, forsaavidt den bliver Lov, er gennemført paa de nærværende Forhold, vil det jo vise sig, hvorvidt man har kunnet komme med at naae det, som er opstillet i nærværende Lov som det Maal, hvortil der skal stræbes, og som i alt Fald ved indtræffende Embedsledighed skal naaes.

Den høitærede 5te Landssthingsmand fra Kjøbenhavn (Ørsted) har rigtignok næret nogen Tvivl om, at det var Meningen, at denne Lov skulde strax gennemføres, hvilket han har erklæret for en Umulighed, og derfor fundet Betænkelse ved, allerede nu at legalisere et saadant Lønningsreglement, som ikke strax kunde gennemføres; men jeg maa hertil bemærke, at